

ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

УДК 336.647

JEL Classification O 12

DOI 10.33111/EE.2022.48.DmytrenkoA

A. Dmytrenko

*Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor of the
Department of Business Economics
and Entrepreneurship
Kyiv National Economic University
named after Vadym Hetman*

А. І. Дмитренко

*к.е.н., доцент кафедри
бізнес-економіки
та підприємництва
Київський національний
економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2126-661X>

ДІАГНОСТУВАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

АНОТАЦІЯ. У статті представлено критичний аналіз існуючих у науковій літературі та практиці господарювання наукових поглядів на питання аналізування власного капіталу виробничо-комерційного підприємства. Акцентовано на важливості аналізу власного капіталу як однієї зі складових комплексної діагностики компанії. Досліджено випадки застосування параметрів власного капіталу як важливого індикатора діяльності підприємства у вітчизняному господарському праві. До базових аспектів аналізу власного капіталу віднесено обсяги та рух, структура, належність, забезпеченість, вартість та ефективність його експлуатації. Для забезпечення виконання комплексного дослідження власного капіталу для кожного аспекту аналізу сформовано коло ключових індикаторів.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: власний капітал, чисті активи, пакет акцій, дивіденди, вартість власного капіталу, фінансова стійкість.

ANALYSIS OF COMPANY'S EQUITY

ANNOTATION. The article presents a critical review of scientific approaches on the analysis of company's equity capital, which are available in the scientific literature and business practice. The importance of equity analysis as one of the components of complex diagnostics of a company was emphasized. The paper examines the use of company's equity parameters as an important indicator of its

activity in the domestic business legislation. The basic aspects of a comprehensive equity analysis are amount, structure, ownership, security, cost of equity and efficiency of its exploitation. For each aspect of equity analysis a set of key indicators is elaborated. The amount of statutory capital, as well of company's reserve fund and its annual replenishment are recognized as key legal parameters of a business. A comprehensive description of the share packages according to the national legislation is given. It is determined, that changes in equity may be caused by profit distribution, inflows from shareholders, flows from operations with own shares, divestitures and adjustments. In the aspect of ownership investigation attention is paid to such parameters as number, structure, type of shareholders as well as their shares and rights they provide. The types of external investors of a company, among them speculator, hedger, portfolio investor, rentier, partner, real owner and state arm and the core objects of their concern are described. A special procedure for calculating the cost of equity, depending on legal form of business, is suggested. Performance analysis of equity exploitation provides calculation of such indexes as return on equity, equity turnover and days equity turnover.

KEY WORDS: equity, net assets, share, dividends, cost of equity, financial sustainability.

Вступ. Потужні епідеміологічні та військово-політичні катаклізми, які відбуваються в останні роки у світі чинять значний негативний вплив на економіку України та її суспільство. На додаток до глобальної пандемії коронавірусу та спровокованої нею рецесії світового господарства, наша країна зазнала невмотивовано жорсткої агресії з боку російської федерації, для якої знищення державності України, плундрування її економіки, геноцид нації з подальшою інкорпорацією залишку ресурсів видаються головним екзистенційним завданням свого химерного існування. Одним з чинників, що визначають спроможність суб'єктів господарювання до виживання у складних та драстичних умовах зовнішнього середовища, є наявність та позитивні параметри власного капіталу. Переважання у пасивах власного капіталу, його задовільна структура дозволяють підприємству певний час зберігати заплановану траєкторію розвитку, сподіваючись на залучення зовнішніх ресурсів на сприятливих умовах.

Постановка завдання. Зарубіжна та вітчизняна економічна наука генерувала значні результати у питаннях діагностики ефективності управління фінансовими ресурсами підприємства загалом та його власного капіталу зокрема. Основи та специфіка такого аналізу досить добре описані у працях таких українських вчених, як Білик М.Д., Поддєрьогін А.М., Савчук В.П., Школьник І.О. Серед останніх ґрунтовних досліджень у цій сфері також слід згадати статті Єпіфанової І.Ю., Кудіної І.О., Лаврика О., Петухо-

вої О.М., Спільник І., Стоянової-Коваль С.С. та інших. Разом з тим, на нашу думку, потребують більшої деталізації і чіткого описання окремі аспекти дослідження власного капіталу, а також необхідним є врахування актуальних вимог національного законодавства до процесу розподілу чистого прибутку компанії як ключового джерела його поповнення. Метою статті є визначення базових аспектів, параметрів та показників комплексної діагностики власного капіталу виробничо-комерційних підприємств як важливого етапу процесу прийняття ефективних управлінських рішень у сфері фінансування їх розвитку з урахуванням чинних правових, договірних та фінансових обмежень розпорядження поточним чистим та накопиченим нерозподіленим прибутком.

Результати. Метою аналізу є комплексне дослідження параметрів власного капіталу підприємства задля ідентифікації його впливу на діяльність компанії, її фінансово-майнове становище та ефективність функціонування. Джерелами інформації для такого аналізу слугують:

- баланс підприємства;
- звіт про фінансові результати та примітки до нього;
- звіт про власний капітал;
- протоколи Загальних зборів співвласників підприємства тощо.

Враховуючи здобутки вказаних вчених та долучаючи власний досвід аналітичної діяльності, вважаємо, що комплексна діагностика власного капіталу повинна передбачати наступні аспекти:

Рис. 1. Аспекти діагностики власного капіталу підприємства

Обсяг та частка власного капіталу у структурі джерел фінансування є для кожного підприємства одним з ключових фінансово-майнових параметрів, що визначає його фінансову стійкість. У сучасній економічній літературі та нормативних джерелах [2, ст. 14] синонімом власного капіталу виступає обсяг чистих активів підприємства – різниця між сукупною вартістю активів товариства та вартістю його зобов'язань перед іншими особами. Обсяг власного капіталу є важливим об'єктом контролю з боку аналітичних служб компанії та її власників. Зважаючи на це, позитивною ознакою фінансово-майнового стану підприємства є стале зростання обсягів і частки власного капіталу у валюті балансу.

У вітчизняному законодавстві [4, ст. 31] існує імператив для товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, у випадку скорочення протягом року обсягу чистих активів компанії більше ніж на 50 %, скликання загальних зборів учасників на предмет розробки заходів з покращення фінансового стану підприємства, зменшення його статутного капіталу або його ліквідації.

Від величини власного капіталу товариства залежать і окремі аспекти функціонування підприємства. Зокрема згоду на правочини компанії на суму, яка перевищує 50 % обсягу її чистих активів, мають давати виключно загальні збори учасників товариства [4, ст. 44]. Цивільний кодекс України [1, ст. 158] забороняє акціонерним товариствам оголошувати та виплачувати дивіденди при зменшенні вартості чистих активів до розміру, меншого, ніж сукупна величина статутного (пайового (зареєстрованого)) капіталу і резервного фонду.

В українському господарському праві існують нормативи щодо розміру окремих складових власного капіталу – зареєстрованого (пайового) капіталу та резервного капіталу. Так мінімальна сума статутного фонду акціонерних товариств становить 1250 мінімальних розмірів зарплати, що діє на момент їх створення (реєстрації) [2, ст. 14]. Також прописані нормативні вимоги до обсягів статутного капіталу банків, страхових компаній, натомість для товариств з обмеженою, додатковою відповідальністю, командитних товариств, приватних підприємств та фізичних осіб-підприємців таких вимог не встановлено.

Норматив по величині резервного капіталу виробничо-комерційних підприємств встановлено для:

1. Акціонерних товариств у розмірі не менше ніж 15 % статутного капіталу [2, ст. 19].

2. Для інших видів господарських товариств, відмінних від акціонерного у розмірі 25% статутного (складеного) капіталу [3, ст. 14].

При цьому для усіх видів господарських товариств діє вимога, що до досягнення встановленого розміру резервного капіталу величина щорічного його поповнення має складати не менше 5 % річного обсягу чистого прибутку.

Стале зростання обсягів власного капіталу трактується аналітиком як бажана тенденція. Висока частка власного капіталу в цілому оцінюється як позитивна риса фінансового стану як власниками, так і кредиторами підприємства, адже виступає свідченням (за інших рівних умов):

- задовільного рівня фінансової стійкості підприємства;
- зростання ефективності господарювання;
- наявності далекоглядної та продуманої політики розподілу чистого прибутку;
- належного рівня безпеки співпраці з підприємством тощо.

Однак перманентно висока частка власного капіталу може бути наслідком небажання або невміння використовувати таке важливе джерело фінансування як позикові кошти. Неспроможність компанії ефективно використовувати переваги фінансового важеля може негативно позначитися на перспективах її розвитку. Перевищення темпів приросту власного капіталу над темпом збільшення активів свідчить про зміцнення фінансової незалежності підприємства, а темпів приросту обсягу реалізації над темпами приросту власного капіталу є ознакою підвищення ефективності основної діяльності компанії.

У процесі аналізу вивчають чинники, що зумовили зміни у обсягах та структурі власного капіталу. Зміни в складі власного капіталу можуть відбутися внаслідок:

Важливим індикатором даного аспекту діагностики, на цілком слушну думку Школьника І.О. [11, с. 96], є співвідношення обсягів збільшення та вилучення власного капіталу підприємства за період. Додатковим же показником, що характеризуватиме рух власного капіталу, може бути коефіцієнт самофінансування розвитку підприємства ($K_{\text{СП}}$), який показує частку чистого прибутку підприємства, що спрямовується на фінансування його розвитку (тезаурація прибутку), тобто збільшення власного капіталу. Цей показник розраховується як:

$$K_{\text{СП}} = \frac{\Delta \text{ПН} + \Delta K_{\text{Р}}}{\text{Пч}} \quad (1)$$

де $\Delta \text{ПН}$ – приріст нерозподілених прибутків минулих періодів; $\Delta K_{\text{Р}}$ – приріст резервного капіталу; Пч – обсяг чистого прибутку звітного року.

Рис. 2. Можливі причини змін у складі власного капіталу підприємства

Низьке значення показника $K_{СРП}$ свідчить, що більшу частину прибутку підприємства було виведено з його обороту, зокрема для виплати дивідендів акціонерам.

Наступним етапом дослідження має стати ідентифікація належності власного капіталу через аналіз чинних власників підприємства. Статутний капітал акціонерних товариств формується з використанням таких емісійних інструментів як звичайні (прості) та привілейовані акції. У випадку емісії акціонерним товариством привілейованих акцій слід визначити спектр прав, які вони надають своїм власникам, а також можливості їх конвертації у звичайні.

Іншим аспектом дослідження є параметри власників підприємства. У даному контексті аналітику необхідно звернути увагу на кількість акціонерів, визначити ступінь концентрації прав власності, ідентифікувати домінуючий тип власника, оцінити рівень консолідованості позицій щодо функціонування та розвитку компанії, виявити наявність серед акціонерів угруповань, дослідити факти та оцінити потенційну можливість конфронтації тощо.

Присутність у компанії одного мажоритарного зовнішнього або внутрішнього власника апріорі передбачає низьку ймовірність виникнення корпоративних конфліктів. Наявність кількох потужних співвласників може зумовити ускладнення прийняття стратегічних й тактичних управлінських рішень та призвести до втрати ініціативи у конкурентній боротьбі на ринку.

Перелік можливих власників компанії подано на рисунку 3.

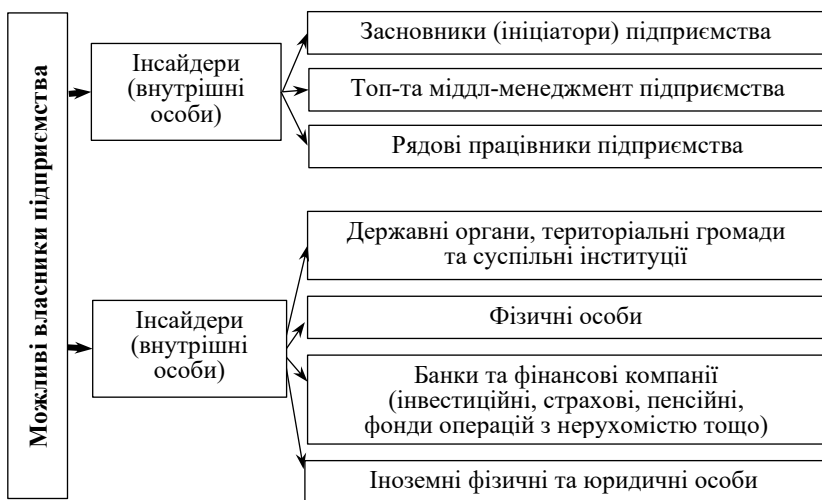

Рис. 3. Можливі власники підприємства

Можна виділити сім наступних типів зовнішніх інвесторів (аутсайдерів) компанії.

Таблиця 1

**ТИПИ ЗОВНІШНІХ ІНВЕСТИТОРІВ ТА КЛЮЧОВІ ОБ'ЄКТИ
ЇХ ЗАЦІКАВЛЕНOSTІ***

Тип зовнішнього інвестора	Основний інтерес
1. Спекулянт	Гра на різниці курсу акцій
2. Хеджер	Додатковий дохід та диверсифікація портфелю капіталовкладень з метою балансування ризиків
3. Портфельний інвестор	Додатковий дохід (юридична особа)
4. Рантє	Додатковий перманентний дохід (фізична особа)
5. Партнер	Співробітництво з контрагентом
6. «Реальний господар»	Здійснення впливу на діяльність та розвиток компанії
7. «Державна рука»	Виробництво соціально необхідного продукту, забезпечення належного рівня зайнятості та доходів населення регіону.

*Удосконалено на основі [6, с. 112].

Роль власників у діяльності підприємства регламентується його статутом, положення якого мають відповідати національним та галузевим нормативним актам. Для акціонерних товариств у вітчизняному законодавстві визначено такі порогові значення пакетів голосуючих акцій: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50, 75, 95 відсотків голосуючих акцій публічного акціонерного товариства. Загалом же можна виділити наступні пакети акцій акціонерного товариства.

Наступним етапом комплексного дослідження власного капіталу є аналіз його структури. Структуру власного капіталу, на нашу думку, слід подавати за ознакою джерела утворення у розрізі двох компонентів: внутрішнього власного капіталу та зовнішнього власного капіталу. До *зовнішнього власного капіталу*, який надається підприємству власниками або іншими особами, відносять статутний (зареєстрований пайовий) капітал, додатково вкладений капітал, вартість необоротних активів, безкоштовно отриманих підприємством від інших юридичних або фізичних осіб. До *внутрішнього власного капіталу*, що генерується безпосередньо самим підприємством у процесі його функціонування та розвитку, належать нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих періодів, резервний капітал, а також частина додаткового капіталу, отриманого внаслідок емісійного доходу.

Таблиця 2

**ВИДИ ПАКЕТІВ АКЦІЙ ЗА ВІТЧИЗНЯНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ
БЕЗ ВРАХУВАННЯ СТУПЕНЯ РОЗМИТОСТІ ПРАВА ВЛАСНОСТІ**

Розмір пакету звичайних акцій	Назва пакету	Особливі права та обов'язки власника пакету
5 % і більше	Значний пакет акцій [2, ст. 2]	• обов'язкове включення пропозицій до порядку денного загальних зборів акціонерного товариства [2, ст. 38]; • необхідність повідомляти акціонерне товариство про намір придбати або продати акції [2, ст. 64]
10 % і більше		• призначати своїх представників для нагляду за реєстрацією акціонерів, проведенням загальних зборів, голосуванням та підбиттям його підсумків [2, ст. 40]; • скликати позачергові загальні збори акціонерного товариства [2, ст. 47]. • призначати проведення аудиторської та спеціальної перевірки фінансово-господарської діяльності товариства (не частіше 2 разів на рік) [2, ст. 75, 76]
25 % і більше	Пакет заінтересованої особи [2, ст. 71]	
Більше 50 %	Контрольний пакет акцій [2, ст. 2]	• самостійне формування кворуму загальних зборів акціонерів [2, ст. 41]; • одноосібне прийняття рішення щодо більшості господарських дій у тім числі й правочину (обсяг якого перевищує 25% вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності [2, ст. 70].
більше 75 %	Значний контрольний пакет акцій [2, ст. 2]	
більше 95 %	Домінуючий контрольний пакет акцій [2, ст. 2]	Право безвідкличної вимоги до решти акціонерів про викуп у них належних їм акцій [2, ст. 65] Рішення про невикористання переважного права акціонерами на придбання акцій додаткової емісії [2, ст. 27]

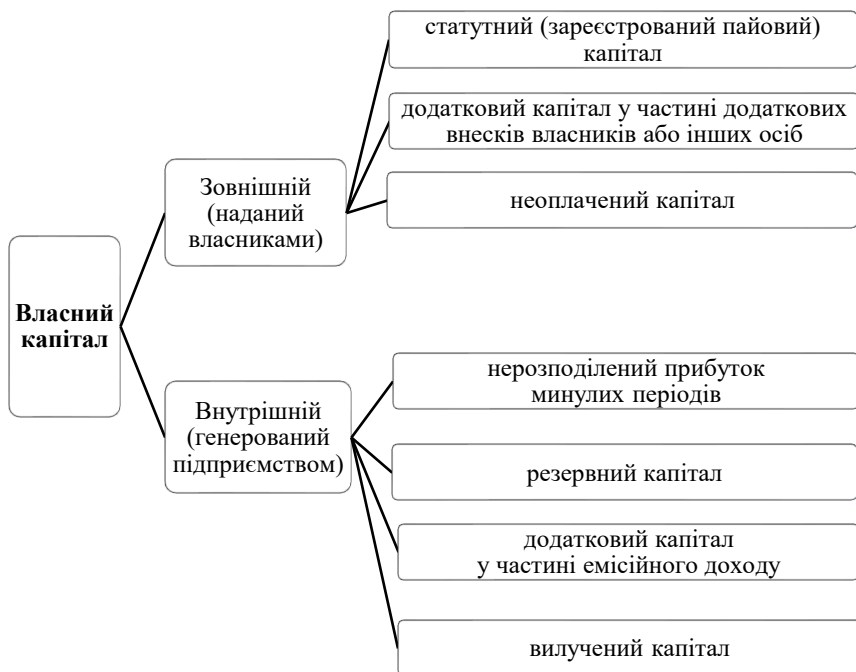

Рис. 4. Структура власного капіталу виробничо-торгівельного підприємства за джерелами утворення

Здійснюючи *аналіз забезпеченості власним капіталом*, на нашу думку, слід керуватися постулатом цільового призначення коштів, який передбачає раціональне фінансування активів за рахунок відповідних джерел. Так зрозумілою і доцільною вважається вимога фінансування необоротних активів у основному за рахунок власного капіталу, а також, що видається нормальним, і через залучення довгострокових кредитів. Формування основного капіталу за рахунок власних коштів у такому випадку виступає запорукою збереження виробничих потужностей підприємства навіть і протягом дії економічних потрясінь. Фінансування ж оборотних активів, за такою логікою, має відбуватися шляхом раціонального поєднання власних та позикових, у першу чергу короткострокових, джерел. На нашу думку забезпеченість підприємства власним капіталом може бути охарактеризована наступними показниками.

ПОКАЗНИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ ВЛАСНИМ КАПІТАЛОМ

Показник	Розрахунок показника	Значення показника та його бажана динаміка
1. Обсяг власних оборотних коштів	$ОбК_B = ВлК - НОА$, де ВлК – обсяг власного капіталу; НОА – величина необоротних активів підприємства	Показує залишкову суму власного капіталу, що спрямовується на формування оборотних коштів підприємства. $ОбК_B > 0$ та $ОбК_B \rightarrow max$
2. Коефіцієнт забезпеченості необоротних активів власним капіталом	$K_{ЗНАВК} = \frac{ВлК}{НОА}$	Показує на скільки необоротні активи фінансуються власним капіталом. $K_{ЗНАВК} > 1$
3. Коефіцієнт забезпеченості оборотних активів власним капіталом	$K_{ЗОАВК} = \frac{ВлК - НОА}{ОБА}$ де ОБА – обсяг оборотних активів підприємства	Показує на скільки оборотні активи фінансуються власним капіталом. $0 < K_{ЗОАВК} < 1$
4. Коефіцієнт захисту статутного капіталу	$K_{КС} = \frac{ВлК - К_C}{К_C}$ де K_C – обсяг статутного (зарєстрованого (пайового)) капіталу підприємства	Показує захищеність статутного капіталу капіталом «заробленим». $K_{ЗК_C}$ характеризує захищеність інвестицій власників підприємства. $K_{ЗК_C} \rightarrow max$
5. Коефіцієнт захисту власного капіталу	$K_{ЗВлК} = \frac{ВлК - К_C}{ВлК}$	Показує рівень захисту власного капіталу підприємства. $K_{ЗВлК} \rightarrow 1$

Важливим аспектом аналізу також виступає оцінювання вартості власного капіталу, що розглядається як процентна ставка винагороди власникам за їх інвестиції у підприємство. Найпростіший, на нашу думку, спосіб визначення вартості капіталу для підприємств, які не організовані у формі акціонерного товариства. Їх власний капітал можна розглядати як одне ціле, визначаючи його вартість ($C_{ВлК}$) за формулою:

$$C_{\text{ВЛК}} = \frac{\Pi_{\text{ч}}^B}{\text{ВЛК}_{\text{СР}}} \times 100 \% \quad (2)$$

де $\Pi_{\text{ч}}^B$ – сума чистого прибутку, яка спрямовується власникам підприємства у процесі його розподілу за звітний період; $\text{ВЛК}_{\text{СР}}$ – середньорічна величина власного капіталу підприємства у звітному періоді.

При ідентифікації вартості власного капіталу акціонерних товариств попередню формулу не варто застосовувати у всіх випадках, адже тут немає такої однорідності власного капіталу. Статутний фонд акціонерних компаній може бути сформований за допомогою як простих, так і привілейованих акцій, при чому останніх може бути кілька класів, кожен з яких має свою доходність. Крім того самі акції вимагають постійної підтримки з боку емітента як на стадії емісії, так і на стадії обігу. Така підтримка передбачає несення підприємством певних видатків, зокрема витрат з організації емісії, оплату послуг андерайтера, реєстратора тощо. Зважаючи на це скоригована вартість частини власного капіталу, залученої за допомогою окремого пайового цінного паперу, може бути розрахована як:

$$C_{Ai} = \frac{D + EIB}{K_{Ai}} \times 100 \% \quad (3)$$

де D – сума чистого прибутку, яка спрямовується власникам i -того пайового інструменту (акції відповідного типу та класу); EIB – сума емісійних та інших, пов'язаних з обігом i -того пайового інструменту, витрат підприємства; K_{Ai} – номінальна сума емісії i -того пайового інструменту.

Вартість інших елементів власного капіталу (резервного, додаткового капіталу, нерозподіленого прибутку минулих періодів) стандартно прирівнюється до вартості капіталу, залученого за допомогою емісії звичайних акцій. Тоді сукупна вартість власного капіталу акціонерного товариства ($WACE$) має бути обчислена шляхом зважування вартостей окремих його компонентів:

$$WACE = \sum_{i=1}^n C_{Ai} \times q_i \quad (4)$$

де q_i – частка i -того джерела у загальній сумі власного капіталу.

Завершальним етапом діагностування власного капіталу виступає оцінювання *ефективності його використання*, що здійснюють за допомогою таких показників як рентабельність власного капіталу, коефіцієнт оборотності та тривалість обороту власного капіталу.

Таблиця 4

**ТЕХНОЛОГІЯ ОЦІНЮВАННЯ І ТРАКТУВАННЯ ЗНАЧЕНЬ ПОКАЗНИКІВ
ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ**

Показник	Формула розрахунку	Трактування показника
1. Оборотно́ість власного ка́пі-талу ($O_{ВлК}$)	$O_{ВлК} = \frac{Дс}{ВлК_{СР}}$ де, $Дс$ – обсяг сукупних дохо-дів, що розраховується як сума чистої виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, пос-луг), інших операційних дохо-дів, доходів від участі у капі-талі, інших фінансових дохо-дів; $ВлК_{СР}$ – середньорічна ве-личина власного капіталу	Показує інтенсивність експлуатації власного капіталу. $O_{ВлК} \rightarrow max$
2. Тривалі́сть обороту влас-ного ка́піталу ($ТО_{ВлК}$)	$ТО_{ВлК} = \frac{T_{ПЕР}}{O_{ВлК}}$ де, $T_{ПЕР}$ – тривалість аналізова-ного періоду, дн.	Характеризує час, за який підприємство генерує ана-логічну середньорічний ва-ртіості власного капіталу суму сукупних доходів $ТО_{ВлК} \rightarrow min$
3. Рентабе́льність власного ка́піталу	$P_{ВлК} = \frac{Пч}{ВлК_{СР}} \times 100\%$ де, $Пч$ – обсяг чистого прибу-тку за аналізований період	Показує генерацію чистого прибутку на одну гривню власного капіталу. $P_{ВлК} \rightarrow max$

Висновки. Власний капітал виступає фінансовим фундамен-том будь-якого суб'єкта господарювання та об'єктом прискіпливої уваги його власників, державних органів, а також існуючих та по-тенційних контрагентів. Дослідження параметрів власного капі-талу є обов'язковою складовою комплексної бізнес-діагностики цільового підприємства, результати якого дадуть аналітику розу-міння сутності та специфіки функціонування компанії.

Література

1. Цивільний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, № 40-44, ст. 356.
2. Закон України Про акціонерні товариства. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2008, № 50-51, ст. 384.
3. Закон України Про господарські товариства. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 1991, № 49, ст. 682.

4. Закон України Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2018, № 13, ст.69.
5. Волкова Н.А., Корнілова Т.В. Аналіз використання власного капіталу на підприємстві. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Випуск 14. С. 918-921. URL: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/184.pdf>
6. Дмитренко А.І. Ідентифікація відносин власності як вихідний етап комплексної бізнес-діагностики підприємства. *Управління ресурсами підприємства*: колективна моногр. / за заг. ред. к.е.н., проф. Г.О. Швиданенко. – К.: КНЕУ, 2014. – 418, [6] с. – С. 108-114.
7. Єпіфанова, І. Ю. Сучасні підходи до аналізу ефективності управління власним капіталом підприємства. *Економічний аналіз: зб. наук. праць* / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2015. – Том 19. – № 2. – С. 71-76.
8. Костюнік О. В., Кашук О.П. Обліково-аналітичні аспекти стратегічного управління власним капіталом підприємства. *Агросвіт*. 2018. №17. С. 54-57. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/17_2018/9.pdf
9. Лаврик О. Формування власного капіталу та його значення у фінансовій діяльності суб'єкта господарювання. *Економічний аналіз*. 2021. Том 31. №1. С. 296-305. URL: <https://www.econa.org.ua/index.php/econa/article/download/1936/6565656986>
10. Спільник І., Загородна О. Аналітичне забезпечення управління власним капіталом. *Економічний аналіз*. 2011. Випуск 9. Частина 2. С. 371-379. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/jspui/bitstream/316497/15308/1/spilnyk.PDF>
11. Фінансовий аналіз [текст] навчальний посібник. / За заг. ред. Школьник І. О. [І. О. Школьник, І. М. Боярко, О. В. Дейнека та ін.] – К. : «Центр учбової літератури», 2016. – 368 с.

References

1. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR), 2003, №№ 40-44, st.356.
2. Zakon Ukrainy Pro aktsionerni tovarystva. Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR), 2008, № 50-51, st.384.
3. Zakon Ukrainy Pro hospodarski tovarystva. Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR), 1991, № 49, st.682.
4. Zakon Ukrainy Pro tovarystva z obmezhenoiu ta dodatkovoiu vidpovidalnistiu. Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR), 2018, № 13, st.69.
5. Volkova N.A., Kornilova T.V. Analiz vykorystannia vlasnoho kapitalu na pidpriemstvi. Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. 2016. Vypusk 14. S. 918-921. URL: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/184.pdf>

6. Dmytrenko A.I. Identyfikatsiia vidnosyn vlasnosti yak vykhidnyi etap kompleksnoi biznes-diahnostyky pidpriemstva. Upravlinnia resursamy pidpriemstva: kolektyvna monohr. / za zah. red. k.e.n., prof. H.O. Shvydanenko. – K.: KNEU, 2014. – 418, [6] s. – S. 108-114.

7. Iepifanova, I. Yu. Suchasni pidkhody do analizu efektyvnosti upravlinnia vlasnym kapitalom pidpriemstva. Ekonomichnyi analiz: zb. nauk. prats / Ternopilskyi natsionalnyi ekonomichnyi universytet; redkol.: V. A. Derii (holov. red.) ta in. – Ternopil: Vydavnycho-polihrafichnyi tsentr Ternopilskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu “Ekonomichna dumka”, 2015. – Tom 19. – № 2. – S. 71-76.

8. Kostyunik O. V., Kashchuk O.P. Oblikovo-analitychni aspekty stratehichnoho upravlinnia vlasnym kapitalom pidpriemstva. Ahrosvit. 2018. №17. S. 54-57. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/17_2018/9.pdf

9. Lavryk O. Formuvannia vlasnoho kapitalu ta yoho znachennia u finansovii diialnosti subiekta hospodariuvannia. Ekonomichnyi analiz. 2021. Tom 31. №1. S. 296-305. URL: <https://www.econa.org.ua/index.php/econa/article/download/1936/6565656986>

10. Spilnyk I., Zahorodna O. Analitychne zabezpechennia upravlinnia vlasnym kapitalom. Ekonomichnyi analiz. 2011. Vypusk 9. Chastyna 2. S. 371-379. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/jspui/bitstream/316497/15308/1/spilnyk.PDF>

11. Finansovyi analiz [tekst] navchalnyi posibnyk. / Za zah. red. Shkolnyk I. O. [I. O. Shkolnyk, I. M. Boiarko, O. V. Deineka ta in.] – K. : «Tsentr uchbovoi literatury», 2016. – 368 s.

Стаття надійшла до редакції 30.03.2022 р.